

813B Velebí má duše s jásotem

transpozice -3

1. Ve-le-bí má du - še s já - sotem, ra - dos - tí Pá-na věčné spá - sy, kte - rý dnes
z vý - sos - ti , pohlédl k své dív - ce , pokorného srd - ce v lás - ce a mi - los - ti.

2. Již od této chvíle zástupy národů
v neustálé chvále po světa obvodu
slaviti mě budou,
dívku Páně chudou, v radostném závodu.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil,
sesadil i mocné, pokorné povýšil.
Sytí všechny lačné,
bohaté a pyšné s prázdnou pryč propustil.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil,
Pán můj nejvyšš svatý ve mně si zalíbil.
Duši bohabojné
dary nebes hojné od věků připravil.

5. V lásce své se ujal národa svatého,
pamětliv je slibu praotcům daného,
že z Judova rodu
přijde spása lidu od Boha věčného.

2. Již od té-to chví - le zá - stupy ná - ro - dů , v neu-stá-lé chvá - le po světa

ob - vo - du , sla - vi - ti mě bu - dou , dívku Páně chu - dou , v radostném zá - vo - du.

3. Ve - li - ké mi vě - ci Hos - podin u - či - nil , Pán můj nejvyš sva - tý ve mně si

za - lí - bil. Du - ši bo - ha - boj - né da - ry nebes hoj - né od věků při - pra - vil.

4. Ramenem své mo - ci on pyšné roz - ptý - lil, se - sa - dil i moc - né, po - korné

po - vý - šil. , Sy - tí všechny lač - né, bohaté a pyš - né s prázdnou pryč pro - pus - til.

5. V lásce své se u - jal ná - ro - da sva - té - ho, pamětliv je sli - bu pra - otcům

da - né - ho, že z Jud - ova ro - du přijde spása li - du od Boha věč - né - ho.